

Kontor:	Internationalt kontor
J.nr.:	2006/4050-835
Sagsbeh.:	HTH
Fil-navn:	feu spm 1

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 stillet af Folketingets Europaudvalg den 17. juli 2006 (ad 2746 - RIA).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes - som lovet på mødet i Europaudvalget den 14. juli 2006 – redegøre for, hvornår regeringen tager stilling til, om Danmark skal søge om parallelaftaler på rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007-2013 (KOM (2006) 0123) for så vidt angår Flygtningefonden, Integrationsfonden og Tilbagesendelsesfonden.

Ministeren bedes endvidere redegøre for, hvordan Danmark ville have været stillet i sagen, såfremt det danske retlige forbehold i forbindelse med Forfatningstraktaten var blevet ændret til et "opt-in forbehold" i stil med det britiske og irske forbehold."

Svar:

Retsakterne vedrørende de i spørgsmålet nævnte fonde skal vedtages med hjemmel i EF-Traktatens afsnit IV. Danmark er som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender, jf. Protokol nr. 5 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EF-Traktaten og EU-Traktaten, ikke bundet af retsakter, der vedtages med hjemmel i afsnit IV, ligesom sådanne retsakter ikke finder anvendelse i Danmark. Derimod kan der – i fuld overensstemmelse med forbeholdet – indgås aftaler mellem Fællesskabet og Danmark, såkaldte parallelaftaler, hvorved Danmark - på mellemstatsligt grundlag - tilknyttes sådanne retsakter på de i aftalen nærmere angivne betingelser.

Danmark kan imidlertid ikke kræve, at der indgås sådanne parallelaftaler. Danmark kan alene anmode herom, hvorefter det vil være op til i første omgang

Kommissionen at vurdere, om det vil være i EU's interesse at indgå en sådan aftale i forhold til en given retsakt.

Bl.a. i forbindelse med Rådets vedtagelse i maj 2003 af forhandlingsmandater om de til dato i alt tre parallelaftaler har Kommissionen givet udtryk for, at parallelaftaler er af ekstraordinær og midlertidig karakter, at parallelaftaler kun kan accepteres, hvis det er i EU's interesse, og at løsningen på længere sigt må bestå i, at Danmark giver afkald på sit forbehold. Kommissionen afviste ved samme lejlighed dansk anmodning om parallelaftaler vedrørende henholdsvis konkursforordningen og Bruxelles II-forordningen.

Det kan således ikke forventes, at der vil kunne indgås parallelaftaler med Fællesskabet vedrørende alle retsakter, som Danmark måtte ønske at blive tilknyttet på mellemstatsligt grundlag – dette vil snarere have undtagelsens karakter.

Regeringen har på denne baggrund besluttet først at tage stilling til, om Danmark skal anmode om indgåelse af nye parallelaftaler, når de tre parallelaftaler, som Kommissionen har indvilget i at forhandle, er på plads.

Det kan i den forbindelse oplyses, at parallelaftalen vedrørende Dublinforordningen og Eurodacforordningen er trådt i kraft den 1. april i år. For så vidt angår aftalerne om henholdsvis Bruxelles I-forordningen og forkyndelsesforordningen har Fællesskabet i maj i år meddelt, at man har afsluttet de interne procedurer for ikrafttrædelse af aftalerne. Justitsministeriet, hvorunder disse to aftaler hører, har oplyst, at Danmark kan ratificere aftalerne, når den nødvendige lovgivning er gennemført. Lovforslag herom forventes fremsat i den kommende folketingssamling.

Overvejelser om, hvorvidt man fra dansk side skal anmode om indgåelse af yderligere parallelaftaler, herunder for en eller flere af de i spørgsmålet nævnte fondes vedkommende, vil bl.a. skulle foretages i lyset af Kommissionens generelle holdning til spørgsmålet og ud fra erfaringerne med de afsluttede forhandlinger om de tre aktuelle parallelaftaler.

For så vidt angår anden del af spørgsmålet kan det oplyses, at Forfatningstraktaten introducerer en nyskabelse, hvorefter Danmark gives adgang til som option – ensidigt og i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser – at erstatte det eksisterende forbehold vedrørende retlige og indre anliggender af en moderniseret version i form af en tilvalgsmodel, en såkaldt 'opt-in'-ordning, efter britisk/irsk model. Forbeholdet vil med 'opt-in'-ordningen dække det samme sagsområde, men retsvirkningerne vil være anderledes. Efter en række nærmere bestemmelser giver 'opt-in'-løsningen Danmark adgang til at meddele, at man ønsker at deltage i den overstatslige vedtagelse og anvendelse af RIA-retsakter. Danmark gives også adgang til efterfølgende at beslutte sig for at tilvælge en vedtagen forbeholdsbelagt retsakt, hvorefter denne vil finde anvendelse for Danmarks vedkommende. Danmark kan imidlertid også vælge – således som forbeholdets

retsvirkning er i dag – at stå uden for den pågældende retsakt, der herefter ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Efter et således omdannet dansk forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, vil Danmark kunne tilvælge retsakterne vedrørende de i spørgsmålet nævnte fonde, og Danmark vil i givet fald være med på lige fod med de øvrige medlemsstater og med samme rettigheder og forpligtelser under den overstatslige ramme.